

mindre at handle med end tidligere og derfor ikke averterer saa stærkt. Kommer nu det til, som her foreslaas, maa Abonnementsprisen yderligere forhøjes, da Bladene ikke vil kunne bære de 50 pCt. Forøgelse af Portoudgiften. Det vil virke skadeligt, idet det nødvendigvis maa medføre, at Abonnementet indskrænkes, Læsekredsen bliver mindre, Publikum ikke saa godt underrettet gennem Presser, som det ellers vilde blive. Og dette vil igen have Indflydelse paa Ministeriets Cirkulærer og Anordninger, der ikke vil kunne til almindelig Kundskab i den Grad som nu. Ogsaa fra den Side set tror jeg derfor, at Ministeriet skulde være villigt til at finde andre Skruer at dreje paa end netop dem, der angaar Pressen. Alle disse Udgifter falder, som jeg nævnte før, ens paa store og smaa Blade og rammer derfor de smaa haardest. Der kunde derfor maaske være Anledning til at sætte et Skel, lade de store betale og de smaa være fri. Det er imidlertid ikke min Mening, thi hvor skulde man saa sætte Skellet? Det vilde blive en vanskelig Opgave at finde det rigtige Sted. Eller skulde man have flere Skel? Jeg tror, at det rigtigste vilde være at lade Bladene være i Fred, lade Postvæsenet fremdeles udføre den Kulturopgave, som det i Forvejen har, og søge at finde andre Punkter, hvor man var i Stand til at skaffe de fornødne Forhøjelser. Saadanne Punkter vil sikkert nok kunne findes ved Udvalgets Forhandling med Ministeren.

Jeg skal i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa en Artikel, som har staaet i „Dansk Postblad“. Den er skrevet af Postmester Holstein i Randers, som deri slaar til Lyd for enten en almindelig Portoforhøjelse eller Lokalportoens Ophævelse. Hvis man skal tage Stilling til disse to Alternativer, vil jeg mene, at der var mindst, der talte imod det sidste af dem, at det var det, som man bedst kunde forson sig med. Jeg skal forklare mine Grunde til dette Standpunkt. Lokalportoer er en ganske planløs, ganske vilkaarlig Foranstaltning. Den anordnes administrativt og retter sig efter Poststedets Størrelse; forandrer man den Udstrækning, som et Postkontor har at arbejde med, saa forandrer man ogsaa Lokalportoer. Dette fører mange underlige Ting med sig. Nogle Byer har mange Postekspeditioner under sig, andre har slet ingen. For Eksempel har Odense vistnok 23 Postekspeditioner, vistnok 37 Byer slet ingen. Nogle, vistnok en 17 Stykker, har 1 Postekspedition under sig. Der er saaledes flere som Korsør og Mariager, der slet ingen har. Klampen-

borg, Skagen og Struer har hver 1 — det er nogle af de største, jeg mener der kunde være Anledning til at pege paa. Dette medfører, at de, der benytter Postvæsenet paa samme Sted, har en Fordel, som andre under ganske lignende Omstændigheder ikke nyder, en Fordel, som ikke er saa helt ubetydelig, og det fører nogle sære Meningsløsheder med sig. Jeg skal nævne et Par Eksempler. Et Brev fra Charlottenlund til Klampenborg koster 10 Øre i Porto, fordi det er to forskellige Poststeder, et Brev fra Charlottenlund til Kastrup koster kun 5 Øre, fordi det kun er eet Poststed. Et Brev fra Randers til Stevnstrup med en Afstand af 6 km koster 10 Øre, fordi det er forskellige Poststeder, et Brev fra Randers til Øster Tørslev med en Afstand af 22 km koster kun 5 Øre, fordi det er samme Poststed. Saadanne Meningsløsheder vil man komme bort fra ved at ophæve Lokalportoer, og jeg synes ikke, der vilde være noget urimeligt deri. For det andet har Postvæsenet akkurat samme Arbejde med Stations- som med Lokalforsendelser, saa af Hensyn dertil er der ingen Grund til at holde paa Lokalportoer. Forskellen ligger i Jernbaneturene, der kan være af forskellig Længde, eller i andre Forhold, som egentlig ikke vedkommer Postvæsenet. For det tredje er der ingen Lokalporto for Postanvisninger og Postoprævninger, og for Bladene blev den ophævet i 1914. Hvorfor saa ikke gaa samme Vej for Brevenes Vedkommende? For det fjerde kan nævnes, at i Norge har man ophævet Lokalportoer, saa hvis man skal ind paa en ensartet Lovgivning i Skandinavien paa dette Omraade, er det den Vej, der er anvist os at følge. For det femte viser denne Ophævelse i Retning af ensartede Posttakster, medens Lovforslaget viser i Retning af meget forskelligartede Posttakster. Man faar 3, 4, 5, 7 og 10 Øres Porto, medens man ved at gaa den anden Vej vil komme til 15 og 10 Øres Takster, Takster delelige med 5, hvad der vil være en stor Behagelighed baade for Postvæsenet og for Publikum. Endelig skal jeg som den sjette og sidste Grund nævne, at denne Ophævelse vil, sammen med Portoforhøjelsen for Tryksager og Vareprøver til samme Pris som Brevkort, indbringe samme Beløb, som Lovforslaget tager Sigte paa, 4 Mill. Kr. Jeg synes, at alle disse Grunde taler for at gaa den Vej i Stedet for at gaa til en Forhøjelse af Portoer for Tidender og Tidsskrifter. Jeg skal imidlertid ikke, inden en nøjere Drøftelse har fundet Sted, gøre dette Forslag til mit, men det forekommer mig, at det vil være en bedre Ud-